

»Dobro, striček, pa ne dosti.«
 »I, zakaj pa ne?«
 »Prišle so svinje in posrebale vse pivo.«
 »Slabo, bratec, slabo!«
 »Naka, ne posebno slabo.«
 »Beži, beži, gobezdalo!«
 »Svinje sem pobil in meso v kadi nasolil.«
 »Dobro, bratec, dobro!«
 »Dobro, striček, pa ne dosti!«
 »I, zakaj pa ne?«
 »Prišle so mačke in mi pojedle vse meso.«
 »Slabo, bratec, slabo!«
 »Naka, ne posebno slabo.«
 »Beži, beži, gobezdalo!«
 »Mačke sem pobil in si kožuh podšil.«
 »Dobro, bratec, dobro!«
 »Dobro, striček, pa ne dosti!«
 »I, zakaj pa ne?«
 »Prišli so tatje in mi ukradli kožuh.«
 »Slabo, bratec, slabo!«
 »Naka, ne posebno slabo.«
 »Beži, beži, gobezdalo!«
 »Tatove smo polovili in jih v ječo vtaknili.«
 »Dobro, bratec, dobro!«
 »Dobro, striček, pa ne dosti.«
 »I, zakaj pa ne?«
 »Tatovi so v ječi zid prekopali in nam požgali vso vas.«

Pripluli črez noč so . . .

Pripluli črez noč so
 pomladni vetrički,
 vzcvetele cvetke so,
 zapevali ptički . . .

Z Bogom, pečica ti,
 izbica, z Bogom!
 Zdrava, ravnica ti
 zdolaj za logom!

Hej, na poljani tam
 pomlad se šeta;
 cvetke dehteče nam
 v kitice spleta . . .

Juhuhu, juhuhu!
 Kdor si jo vzame,
 lahko ta kaj cvetú
 pomladi vzame!

En, dva, tri — en, dva, tri,
 brzo za mano!
 Z nami vetrič hiti
 tja črez poljano!

Fran Žgur.

